

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
0																																
100	98	96	94	92	90	88	85	80	70	60	55	50	45	40	30	20	15	10	8	6	4	2										

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Pohjois-Savon karhuvahingot julkisuuteen

Karhut ovat aiheuttaneet huomattavia taloudellisia vahinkoja mehiläistarhaajille viime vuosina. Yksittäisiä lehtijuttuja tapahtuneen tiimoilta on toki lehdissä julkaistu, mutta suurelta yleisöltä on tarkoitushakuisesti salattu vahinkojen laajuus.

Kuluneena kesänä yksittäiselle mehiläistarhaajalle aiheutetut taloudelliset vahingot olivat yli 12 000 euroa. Summaan ei sisälly menetetty turha työmatka, eikä menetetty sato. Lisäksi vahinkoa on tullut useille tarhaajille pienemmässä mittakaavassa.

Ikmeellisintä asiassa on, ettei kyseessä oleville vahinko-karhuille ole saatu tappolupaa, ei poliisin eikä riistakeskuksen taholta.

Vaikka EU:n määrittelemä karhun hinta on tapauksesta riippuen noin 8 000 euroa. Asian tiimoilta on järjestetty sidosryhmäpalavereita, joista Pohjois-Savoa koskeva lisialmassa.

Aamulla ministeriön viranhaltija Sami Niemi oli aamu-TV:ssa altavastaajana Maaningan hunajakarhun jutussa. Saimme ohjelmassa seurata livenä, kun karhu herkutteli ja

tuhosi mehiläistarhoja.

Sami Niemi mainitsi ettei hän nähnyt kuvakoosteessa sähköaitoja.

Ohjeltelen miten hän voi lausua niin, sillä videon pätkälä näkyy langat ja aitatolppien pätkät.

Ohjelmassa kerrottiin, että jos ihmiset ovat vaarassa, poliisilla on valta antaa poistolupa kyseiselle pedolle, kuten Savonlinnan roskiskarhun tapauksessa.

Herää kysymys, eikö mehiläistarhaajaa tarvitse suojella – usein hän on yksin tarhatyöskentelyssä, ja hunajan makuut

Talvivaara tulvii. Missä ovat ympäristöviranomaiset ja aktivistit?

No mummun pissiä vahtimassa.
NIMIMERKKI URAANIA TEKSTIVIESTISSÄÄN

4H-nuoret keräävät säkkejä

Nimimerkki ”Cem/Beloragro” kritisoi Yara Suomen ja 4H-liiton organisoimaa säkkikeräystä otsikolla Kartelli.

Vastineena väitteeseen on syytä todeta, että keräys on osa Yaran ja muiden keräykseen osallistuvien yritysten vastuullisuutta.

Säkkien kierrätyksen järjestäminen perustuu yritysten vapaaehtoiseen osallistumiseen, eli käytännössä nämä yritykset ottavat keräyksestä aiheutuvat kustannukset kannettavakseen. Suuri osa kustannuksesta on 4H-nuorten työtä, mistä heille maksetaan korvaus.

Tänä vuonna 4H-nuoret keräsivät ennätysmäärän 650 000 kg säkkimateriaalia, mistä he saivat 122 000 euron korvauksen.

Jari Penttimäki
markkinointipäällikkö
Yara Suomi Oy

Anna Sanssi-nuorelle arvokas joululahja!

Sanssi-kortti on TE-toimiston liikkeelle laskema työllistämiseteli, jolla nuoresta vastavalmistuneesta työntekijästä on työnantajan mahdollista saada palkkatukea enintään 670 euroa kuukaudessa enintään 10 kuukaudeksi tai koko oppisopimuskoulutuksen ajaksi.

Nuoren työajan tulee olla vähintään 85 prosenttia kyseisen alan säännöllisestä työajasta ja palkan tulee olla työehtosopimuksen mukainen. Sanssikortin voi saada 17–29-vuotias vastavalmistunut nuori, joka on työttömänä työnhakijana. Myös peruskoulun ja lukion suorittaneet nuoret lasketaan näihin vastavalmistuneisiin (mol.fi).

Toivottavasti suuret odotukset lunastaen Nuorten yhteiskuntatakuu -järjestelmä on ensi vuonna ehdoiltaan yksinkertaisempi kuin tämä nykyinen Sanssi-korttijärjestelmä, josta julkisuudessa on ihmeteltävän vähän kerrottu. Sanssi-nuorille ja -työnantajille on palkkatu- en saamiseksi luotu lukuisia erityisehtoja, joista toivoisi TE-toimistojen tiedottavan laajasti internetin lisäksi. Ilman tietoa ei synny toimintaa.

Työnantaja! Jos Sinulla on tällaiselle Sanssi-nuorelle töitä tiedossasi – vaikkapa vain joulun ajaksi – kysy Sanssikorttiehdokkaita paikallisesta TE-toimistosta, tai laita työnhakuilmoituksiisi selvästi, että työpaikkaan haetaan Sanssi-nuorta.

Muutaman kuukauden mittainen joulupulainen pesti voi olla juuri se ratkaiseva ajanjako nuoren elämässä, joka pysäyttää alkavan syrjäytymisen ja auttaa häntä huomaamaan, että työnteke voi olla ihan mukavaakin, sitä ei ainakaan tarvitse pelätä. Tehdään yhdessä Sanssi-nuorille erityisen mukavaa työnteen ensikokemusta, niin samalla muistamme itsekin, että eihän työnteon tarvitse olla niin ryyppötsäistä!

Kirsi Oksiala-Mäki-Petäjä
Kannus

asioita kuin eläinten kasvatus turkin takia. Toppatakit on keksitty jo.

Asun maalla

Väärä kohde

Talvivaara tulvii. Missä ovat ympäristöviranomaiset ja aktivistit. No mummun pissiä vahtimassa.

Uraania

Kulut ja tuotot

Teurastamon johtoporras on liian kallis tuottajien pitää yllä. Kuluja pitäisi karsia.

Optiopossu
Atrian tulos ja osingot. Ostakaa itse sillä rahalla millä rakensatte sikalan Atrian osakkeita, niin loppuu turha ruikuttaminen.

Ei nimimerkkiä

Väinö Kuivalainen

Siltinjärvi
Kuopion seudun mehiläishoitajat ry

PEKKA FALI

Turvetuotanto pitäisi rajoittaa jo ojitetuille ja luontoarvonsa jo menettäneille kohteille, kirjoittaa Risto Kankaanpää.

Turvetuotanto tuhoaa luontoa

Turpeentuotantoa voi puolustaa monin tavoin, mutta Mika Karjalaisen sekava vuodatus (MT 5.11.) oli poikkeuksellinen. Karjalaisen peruste turpeentuotannon jatkamiselle on jotakuinkin, että ”luonto on viisaampi ja voittaa aina”.

Karjalaisen ivaamille luonnonsuojelijoille ja kaikille muillekin on selvää, että

luonto mukautuu aina muutuviin olosuhteisiin: toiset lajit väistyvät ja uusia tulee tilalle. Nykytilanne on kuitenkin poikkeuksellinen. Ihmis-toiminnan seurauksena on käynnistynyt sukupuuttoaalto, jonka seurauksena lajeja kuolee sukupuuttoon nopeudella, joka on jopa 10 000-kertainen luonnolliseen verrattuna. Onko tämä Karjalaisen kaipaamaa

luonnon ”kehittymistä”?

Yksi osasy särkeaan kehitykseen on turpeentuotanto, jonka haitat ovat kiistattomia. Vesistöt rehevöityvät ja rusketuvat.

Energiantuotannon päästöt ovat samaa luokkaa kuin kivihiilellä.

Haittojen kritisoiminen ei ole ”teini-ikäisten pahan olon” aiheuttamaa koulukiusaamista

tai terrorismia, kuten Karjalainen asiaa kutsuu, vaan normaalia keskustelua. Kriittikkiin tulisi vastata vastaväittein, mutta tätä Karjalainen ei edes yritä, vaan turvautuu leimojen heittelyyn.

Lajiston köyhtymisen estäminen voidaan aloittaa näistä: Turpeen tuotannon tuet poistetaan ja turpeen vero nostetaan asteittain vastaamaan sen pääs-

töjä. Turvetuotanto rajoitetaan jo ojitetuille ja luontoarvonsa jo menettäneille kohteille, josta oteta tuotanton. Tavoitteena tulee olla turpeentuotannosta luopuminen.

Laajennetaan ryhmäkannenmenettely koskemaan vesistöjen pilaamista.

Risto Kankaanpää
Turku

Kansa vaatii poliitikoilta vastuun kantamista

MT julkaisi mielipidesivullaan 3.10. kirjoituksen: Soinin olisi pitänyt mennä hallitukseen.

Reijo Ojennus varapuheenjohtaja perussuomalaiset ja Reijo Tossavainen kansanedustaja (ps) vastasivat kirjoitukseni (MT 8.10.).

Reijo Tossavainen kirjoituksen otsikko: ”Heimo Linna sortui alatylyiseksi” loukkasi minua henkilökohtaisesti. Ja syy on se, että viime sotien lopussa, Lapin sodassa, jouduin Laguksen joukkojen ryhmänjohtajana sellaiseen tilanteeseen, että piti tekeytyä valekuolleeksi välttyäkseen sankarihokemusta.

Tästä kokemuksesta selvitäkseni tein itselleni lupauksen, että yritän koko elämäni taistella ihmisystävällisemmän maailman puolesta, että tarvitsisi aseilla erilaisia näkemyksiä ratkoa. Ja tämä on syy, miksi kirjoitin, että vaalivoittaja Soinin olisi pitänyt mennä hallitukseen.

Vanhemmuteen tarvitaan rohkeutta

On vain epätäydellisiä vanhempia vailla helppoja vastauksia, mutta on myös totuuden periaatteita, joihin voi turvata. Maailma tarvitsee sellaisien äitien ja isien rohkeaa vanhemmuutta, jotka puhuvat lapsilleen suoraan ja ottavat kantaa heidän tekemiinsä.

Vanhempien, jotka rakastavat lapsiaan, on seistävä vahvoina näkemystensä takana, jotta he voivat antaa lapsilleen turvan.

Vanhemmuus ei ole kilpailamista suosiesta. Joskus pelittään lapsia, arkaillaan neuvoja heitä, koska varotaan loukkaamasta heitä.

Nuoret ymmärtävät enemmän kuin vanhemmat arvaavatkaan. He yrittävät tunnistaa

oikean ja hyvän, ja he tarkkailevat vanhempiensa esimerkkiä. Heiltä he oppivat kiinnittämään huomiota siihen, että jos jokin tuntuu heistä väärältä, on paras olla toimimatta sillä tavoin.

Isän ja äidin on hyvin tärkeää olla yksimielisiä, kun he tekevät vanhemmuuteen kuuluvia päätöksiä.

Jos toinen vanhempi tuntee olonsa epämukavaksi jonkin elokuvan, televisio-ohjelman, videopelin, nuorten kokoontumisten toistensa kodeissa, pu-keutumistavan, tai internetin käytön takia, tukekaa rohkeasti toinen toistanne, ja sanokaa ei.

Jos jokin ei tunnu hyvältä, kunnioittakaa niitä tunteita. Kun tyydytte helppoon ratkaisuun ollemalla sanomatta

tai tekemättä mitään, saatatte antaa sijaa väärälle käytökselle. Mitään todella hyvää tuskin tapahtuu ulkona myöhään yöllä, ja nuorten täytyy tietää, mihin aikaan heidän odotetaan tulevan kotiin.

Vertaispainee vaikuttaa voimakkaammin, kun lapset ovat poissa vanhempiensa vaikutuspiiristä ja kun heidän puolustuskykynsä heikkenee myöhään yöllä.

Jos on vanhempana joskus tuntenut levottomuutta yön yli kestävästä menoista, kannattaa reagoida tähän sitaiseen varoitukseensa. Olkaa vahvoja, kun on kyse lastenne suojelemisesta.

Vanhemmilla on oltava myös rohkeutta vastata neuvoihin kyllä.

VIERASKOLUMNI

Nimikkopuut elävöittävät historian

Viime viikolla kirjoitin vanhojen puiden merkityksestä luonnon taloudessa, mutta ikipuut ovat tärkeitä ihmisillekin.

Jo suurten puiden näkeminen tekee vaikutuksen, enkä ollenkaan ihmettele heitä, jotka tuntevat saavansa uutta voimaa halatessaan suuria puita.

Monin verroin ihmisikää vanhemmat puut antavat syvyyttä ihmisen historiakäsitykseen.

Brittein saarilla on vähän metsää, mutta paljon vanhoja, jopa parin tuhannen vuoden ikäisiä puita. Monet marjat kuuset ovat olleet druidien pyhiä puita, jotka kirkko sitten valtasi oman uskonsa tueksi pystyttämällä Herran huoneen pakanoiden pyhälle paikalle.

Useat puut on nimetty jonkun henkilön, historiallisen tai tarunomaisen tapahtuman muistoksi. Sherwoodin metsän vanhin tammi on tietysti Robin Hoodin nimikko.

On toki meilläkin nimikkopuita. Parolan Keisarinmänty kertoo Aleksanteri II:n Suomen matkasta 1863.

Lönnrotin petäjä Kesälähden Hummovaarassa oli merkittävä jo ennen kuin runonkerääjä tuli sinne, sillä mänty oli Kainu-laisen suvun pitämyspuu ja suojelija.

Viime vuosikymmeninä on tullut tavaksi istuttaa tapahtumien muistoksi puita, ja pystyttää paikalla myös paasi tai kilpi, joka kertoo tapahtumasta. Tämä on hyvä, mutta nuorina puut eivät vielä ole kovin vaikuttavia.

Osa istutetuista puista on sellaisia lajeja, joille ei voi povata kovin pitkää ikää. Satojen vuosien elinkaarta voi toivoa vain männylle, tammelle, jalaville ja lehmukselle, mutta pitkä iän takaamiseksi puita ja istutuspaikkaa on hoidettava.

Vaikuttavia muistopuita ei synny hetkessä, eikä historialliselle tapahtumapaikalle myöhemmin istutetuilla puilla ole todellista yhteyttä tapahtumiin. Siksi pitäisi osata arvostaa ja valita muistopuita, joita ei ole istutettu. Usein ne kertovat historiaansa paljon paremmin kuin arvovaltaisen kutsuvierasjoukon läsnä ollessa maahan pantu eksoottinen puu.

VERKOSSA SANOTTUA

Ympäristötuen teho kirvoitti kommentteja

Maanantaina uutisoitiin Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen (Vatt) raportista, jonka mukaan maatalouden ympäristötuki ei ole toiminut riittäväin hyvin eikä Itämeren rehevöittävä typpi ja fosfori ole vähentynyt toivotusti.

Verkossa uutista kommentoi **Heikki Nisula** kritisoi tutkimusta:

”Tukiehtojen vuoksi fosforilannoitus on vähentynyt ja peltojen fosforiluvut ovat kääntyneet selvään laskuun. Laukka- sen tutkimuksen mukaan tällä ei ole ollut vaikutusta Itämeren tilaan. On aika outoa logiikkaa, jos lannoiteverolla pyritään alentamaan lannoitusta. Miksi vähentää lannoitusta, jos lannoituksen vähentämisellä ei ole vaikutusta? Lannoitevero nostaa tuotantokustannuksia ja ruuan hintaa. Tällä tavoin tuontiruoka lisäänty.”

Nimimerkin Rajansa kaikelia uhkaa jäädä pois koko tuesta. ”Mikäli ympäristötuen ehtoihin tulee vähänkään lannoit- terajoihin kiristyskiä minä jään pois koko tuesta ja rupean viljelemään peltoja niin kuin niitä pitääkin. Nykyisetkin lannoitus rajat ovat niin alhaalla, että hyväkuntoisetkin lohkot menettävät sadontuottokykynsä”, hän kommentoi.

Martti Peltolan mielestä ympäristötuesta voitaisiin luopua. Tuki ohjaa näennäis-

Kaakkois-Suomessa – Lap- peenrannassa, Luumäellä, Kotkassa ja Kouvolassa – on paljon 200-vuotiaita mäntyjä, jotka liittyvät kenraali Suvo- rin rakennuttamaan Ruotsin vastaiseen linnoitusketjuun. Männyt eivät kerro itse raken- nusprojektista, sillä linnoitus- alueet raivattiin puuttomiksi, vaan sotilaspoliittisen tilanteen muuttumisesta.

Kun Venäjä valtasi koko Suomen 1809, linnoitukset menettivät merkityksensä, ja ympäröivät alueet saivat merkitystä. Puiden historiallista arvoa ei nähdä, vaan niitä kaa- detaan surutta parkkipaikojen ja rakennusten tieltä!

Historiallisesti merkittäviä puita pitää osata etsiä, jotta ne voitaisiin nostaa arvoonsa.

Tampereelta löytyi yllättävän monia puita, jotka kantoivat ruhjotussa asussaan muistoa vuoden 1918 taisteluista. Talvisodan ja jatkosodan Suo- men puoleiset taistelupaikat, joita on ainakin Miehikkälässä, Ilomantsissa ja Suomussalmel- la, pitäisi tutkia ja etsiä siellä mahdollisesti olevia taistelu- sa vammautuneita puita.

Muuallainen voi olla elossa pommituksissa vaurioituneita puita, jotka voisi varustaa asiasta kertovin kyltein.

Luultavasti Lapuan patruu- natehtaan, Uudenkylän varikon ja Oulun tyypitehtaan räjä- dykset jättivät jälkensä myös alueen puustoon. Hävinneiden talojen vanhat pihapuutkin ovat surullisia, mutta tärkeitä yhteiskunnan muutoksista kertovia muistomerkkejä.

Myönteisempien tapahtumi- en muistopuiden valinta täytyy tapahtua muilla perusteilla. Usein kansanperinne tai vanhat valokuvat ovat avuksi muisto- puiden valinnalle – mutta ei vanhojen puiden säästämislle edes tarvita tällaisia perusteita: muuta puustoa suurempi ikä riittää!

SEPPO VUOKKO
on luontokirjailija
Savitaipaleelta.

viljelyyn, jotta vaatimus pel- lon kasvipeite- systeistä toteutuisi.

”Tuki luo- tiin aluperin tulotueksi ja sille keksittiin muodollisia pe- rusteita ympäristöasioista. Nyt näitä ympäristöasioista aletaan kiristämään ja vaatimaan tekoja vesistöjen hyväksi. Tuen ehdot ohjaavat näennäisviljelyyn kuten suorakylvöön”, Peltola kirjoittaa.

Wahlroos sai kritiikkiä Björn Wahlroosin puhetta Metsäpäivien avajaisissa ryö- pyttiin. Wahlroosin mielestä puun hinta on liian korkea. Kommentoijat olivat päinvas- taista mieltä.

”Herra Wahlroos kuitupuu on suomessa halpaa. Ei met- sänomistaja kuitupuulla pääse rikastumaan. 25 vuotta sitten kuitupuusta sai vielä rahaa, oli ostovoimaa. Eipä ole enää”, Metsänpolka kirjoittaa.

”Puun hinta on järkyttävän matala. Se on sellainen juttu, et- tä jos ei ole rahaa maksaa puista niin turha siitä on ruikuttaa. Sitten ollaan väärällä alalla, jos tuloksen teko ei suju ilman, että alkupäästä varastetaan kaikki”, kommentoi Tyypillinen maa- jussi.

Ota kantaa tekstiviestillä

- Jaa mielipiteesi muiden lukijoi- den kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

■ Harmittaa, suuttuttaa, ilahduttaa, ihmetyttää?